

CREDITELE TRANSFERABILE SE INTRODUC DIN PRIMA ZI

CU ELE POȚI CONTINUA ȘI ÎN STRĂINĂTATE UN AN-DOI

Fiecare student visează ca în timpul aflării la facultate să-și continue studiile măcar un an într-o universitate din străinătate. Și acest lucru e posibil, el fiind susținut de toate forurile respective, ba chiar stimulat, deoarece studenții vor să cunoască procesele de învățămînt și din universități străine, organizarea producției în alte țări, vor să cunoască o cultură nouă, să învețe pe viu o limbă străină, să simtă internaționalizarea pieței muncii, a pieței mărfurilor, a pieței universitare. Pot fi și cazuri cînd studentul dorește să “migrez” la o altă facultate. Fenomenul acestor peregrinări se numește mobilitatea studenților. Însă apăruse la început dificultatea “măsurării” studiilor, doar ele erau destul de diferite de la țară la țară, de la facultate la facultate. Dificultatea a fost depășită prin așa-numitele credite academice, care au fost instituite în țările Europei, SUA, Canadei etc.

Ce ar însemna această unitate de măsură a studiilor – creditele academice?

Fiecare disciplină din planul de învățămînt are un anumit număr de ore săptămînale. De exemplu, matematica are 8 ore pe săptămînă, fizica – 5. S-a convenit ca unitatea de credit să echivaleze cu numărul de ore săptămînale la disciplina respectivă: matematica, în cazul dat, va fi apreciată cu 8 puncte-credite, iar fizica, respectiv, cu 5. Dacă studentul frecventează și învață sistematic pe tot parcursul anului, obținînd la lecții, seminare, lucrări practice note pozitive (de la “5” la “10”), el obține 8 credite la matematică și 5 credite la fizică, în total 13 credite. Și în același fel adună creditele respective și la toate celelalte discipline, astfel că pentru toate disciplinele studiate pe parcursul unui an academic studentul adună suma de 60 de credite.

Însă un student poate să obțină 60 de credite prin muncă asiduă, cu note de “8”, “9” și “10”, iar altul – doar cu note de “5”, “6” și “7”. Va exista sau nu o diferențiere între ei? Da, va exista. Ei vor fi puși pe trepte diferite de calitate universitară. În Occident, bunăoară, dacă e vorba de angajarea în cîmpul muncii, patronul ține cont nu numai de numărul de credite obținute pe parcursul studiilor, dar și de notele cu care tînărul a obținut aceste credite. Deci să luăm aminte: studentul care muncește, va avea credite de o calitate mai înaltă.

Pentru a fi promovat în anul următor, studentul trebuie să aibă suma necesară de credite - 60. Dar sistemul dat permite să mergi mai repede, să acumulezi credite în plus. De exemplu, studentul a frecventat cursuri care se vor preda la anul următor sau niște cursuri facultative cerute pentru specialitatea sa, pentru care acumulează încă vreo 10 credite. Deci el își va planifica pentru anul următor o sarcină mai mică,

pentru că îi vor trebui deja nu 60 ci doar 50 de credite, care în sumă pentru ambii ani de studii să constituie 120 de credite.

Poate oare studentul, din careva motive, să schimbe o disciplină cu o alta? Într-un anumit cadru, poate. Din suma totală de discipline prevăzute pentru anul de studii concret există seturi de discipline obligatorii (“neschimbabile”) și seturi de discipline opționale (“schimbabile”). Studentul își va alege una “pe plac” din cele opționale, dar din moment ce și-a ales-o, ea devine de asemenea obligatorie pentru el. Creditele obținute pentru însușirea disciplinelor opționale intră și ele în suma de 60 de credite necesare pentru promovarea în anul de studii următor.

Am stabilit deci că suma de 60 de credite este obligatorie pentru promovarea în anul de studii următor. Dar studentul poate acumula și credite suplimentare, în cazul în care el poate și dorește să audieze un curs neobligatoriu, facultativ – de exemplu, estetica, arta muzicală etc. În foaia matricolă i se va înscrie că a frecventat și atare cursuri, dar creditele câștigate aici nu se vor lua în calcul la promovare.

Comform noii concepții de credite în UTM s-au produs și unele modificări în tehnologia procesului de instruire. A devenit insuficientă susținerea unui examen la finele predării unei discipline. Examenul va constitui acum doar 0,4 la sută din nota finală la disciplina dată. Dar unde să câștige studentul celelalte 0,6 la sută din notă? Le va acumula pe parcursul semestrului. Pentru aceasta pe parcursul semestrului este prevăzută o sesiune examinatorie și 2 testări intermediare. În plus, studentul va putea câștiga puncte procentuale prin participarea activă la seminare, la lucrările practice și de laborator. În felul acesta, studentul este pus în situația de a munci continuu, acumulând cunoștințele necesare pentru a răspunde bine la toate exigențele didactice. Căci numai asemenea cunoștințe, acumulate continuu, sistematic, devin trainice, de durată, adică ceea ce i se cere unui inginer astăzi.

Sistemul de credite cere ca la începutul anului de învățământ studentul să semneze un contract cu facultatea-universitatea, prin care el își ia obligația să respecte toate prevederile planului de învățământ la disciplinele respective, să frecventeze cursurile liber alese. Facultatea-universitatea se obligă, din partea sa, să asigure studentului toate condițiile unui studiu adecvat.

Din prima zi a anului didactic studentul primește Regulamentul organizării procesului de studii bazat pe creditele academice și Ghidul studentului. Acolo sînt descrise în amănunt toate “regulile jocului”.

Prin intermediul ziarului “Mesager Universitar” am ținut, dragi studenți, să vă facem atenți asupra noutăților noastre esențiale. Vă încredințăm, că prin muncă ordonată veți avea toate șansele de a deveni ingineri de croială modernă, oameni de cultură, patrioți ai poporului.

Petru TODOS,
prim-prorector al
Universității Tehnice din Moldova

